

Intervju med Ehwa Lindström, intervjuperson nr 21

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 00:50:40

Datum: 2018-06-18

Intervjuare: Ida Rådegård

Plats: Sarauws rum, Ostindiska huset

Tid: 10.30 – ca 11.30

Intervju med Ehwa Lindström

Bandningen börjar

Intervjuare 1 [00:00:02]: Då säger jag för bandets skull att det är jag Ida Rådegård som ska intervjuas?

Talare 1 [00:00:06]: Ehwa Lindström.

Intervjuare 1 [00:00:08]: Ehwa Lindström. Den 18e juni 2018. Tänker att vi börjar med namn och adress.

Talare 1 [00:00:18]: Mm.

Intervjuare 1 [00:00:18]: Var och när du är född.

Talare 1 [00:00:20]: Äh, jag heter Ehwa Lindström och jag bor just nu på Teatergatan 38 i centrala Göteborg. Jag är född i Brämaregårdens församling på Väderkvarnsgatan.

Intervjuare 1 [00:00:30]: Mm.

Talare 1 [00:00:31]: I Kville, 1966.

Intervjuare 1 [00:00:35]: Mm. [skrattar 00:00:37]. Har du familj?

Talare 1 [00:00:39]: Ja, jag har tre barn, varav två är vuxna, utflyttade. Och så har jag en pojke som är, fyller 13 nu i höst som bor hemma. De andra två är 29 och 23.

Intervjuare 1 [00:00:50]: Mm.

Talare 1 [00:00:50]: Mm. Och så har jag en sambo, han heter Christer, och han är stockholmare.

Intervjuare 1 [00:00:55]: Okej [skrattar 00:00:55].

Talare 1 [00:00:55]: Mm.

Intervjuare 1 [00:00:57]: Är han noga med att, att påpeka att han är stockholmare?

Talare 1 [00:01:00]: Nej, men vi har liksom lite på skämt sådär det här, ständigt stockholm-göteborgs-kriget hemma, vad som, hur saker ska uttalas och...

Intervjuare 1 [00:01:06]: Mm.

Talare 1 [00:01:06]: Vilken stad som är bäst och så. Men vi vet ju redan att det är Göteborg.

Intervjuare 1 [00:01:10]: [skrattar 00:01:10]

Talare 1 [00:01:11]: [skrattar 00:01:11]

Intervjuare 1 [00:01:12]: Har han bott här länge då eller?

Talare 1 [00:01:13]: Ja vi, vi, han pendlade några år först och bodde varannan vecka i Stockholm och varannan i Göteborg. Men nu bor han här på heltid sen åtta år tillbaka drygt, ett och ett halvt kanske.

Intervjuare 1 [00:01:20]: Mm. Men han är inte övertygad än om att Göteborg är?

Talare 1 [00:01:25]: Jo, han gillar Göteborg, men jag tror att han måste stå på sig lite om Stockholm bara för sakens skull. [skrattar 00:01:29].

Intervjuare 1 [00:01:29]: [skrattar 00:01:31]

Talare 1 [00:01:31]: Jag tror det.

Intervjuare 1 [00:01:32]: Ja. Vad jobbar du med?

Talare 1 [00:01:34]: Jag är journalist, jag har jobbat med tv-journalistik i många år, både på TV4 och Sveriges television, och så jobbar jag sen ett och ett halvt år tillbaka ungefär på Sveriges radio, som producent.

Intervjuare 1 [00:01:45]: Mm. Hur ser dina arbetsdagar ut?

Talare 1 [00:01:47]: Ja, när jag jobbar som producent, jag har två olika producentroller, det ena är att vara dagproducent, det är samma sak som nyhetschef, gamla benämningen av nyhetschef, eller så producerar jag eftermiddagsprogrammet på P4 Göteborg. Och dagen börjar med att vi samlar ihop det vi har, vi har producentmöte på morgonen, vi har, reportrarna kommer in vid, en halvtimme senare, och så har vi överlämning till dem vad vi har tänkt över dagen och kommer överens om vem som ska göra vad, och efter det morgonmötet då så påbörjas ju dagens arbete. Så då är det rätt högt tempo hela tiden kan man säga.

Intervjuare 1 [00:02:33]: Mm.

Talare 1 [00:02:33]: Till och då har vi, är man nyhetschef så har man ansvar för hela dagen så att säga och är man eftermiddagsproducent så har man ansvar för hela den sändningen, direktsändningen mellan tre och halv sex ska funka, och fyllas på med det som det ska vara. Så så slutar jag vid tio i fem, i bästa fall, och då åker jag hem.

Intervjuare 1 [00:02:52]: Mm. Hur tidigt börjar du på morgonen då?

Talare 1 [00:02:54]: Jag börjar åtta.

Intervjuare 1 [00:02:56]: Ja.

Talare 1 [00:02:56]: Mm.

Intervjuare 1 [00:02:56]: Ganska långa dagar.

Talare 1 [00:02:58]: Ja, det är det.

Intervjuare 1 [00:02:59]: Mm.

Talare 1 [00:03:00]: Intensiva dagar. Men jätteroligt.

Intervjuare 1 [00:03:02]: Men du blandar dom här olika rollerna då.

Talare 1 [00:03:04]: Mm.

Intervjuare 1 [00:03:04]: Är det olika från dag till dag eller?

Talare 1 [00:03:06]: Ja, vi har, den som är nyhetsproducent, den rollen är extremt tung så vi försöker dela upp den lite grann på, det är jag och en kille till som turas om med den rollen.

Intervjuare 1 [00:03:18]: Mm.

Talare 1 [00:03:18]: Jag har precis börjat sända radio, jag jobbade som programledare på TV tidigare, så nu har jag precis börjat sända radio lite grann när det behövs också, men i huvudsak är jag producent. Så det, det som skiljer åt det är ju egentligen när det gäller dagproducent och eftermiddagsproducent så är det ju att dagproducenten har mer ansvar för nyhetsflödet, medan programproducenten då på eftermiddagen har mer innehållsansvar för det andra i programmet.

Intervjuare 1 [00:03:43]: Mm.

Talare 1 [00:03:45]: Ungefär så.

Intervjuare 1 [00:03:47]: Mm. Det låter som att man behöver vara bra på att improvisera kanske?

Talare 1 [00:03:50]: Ja. Annars har man nog inte där att göra. [skrattar 00:03:53]

Intervjuare 1 [00:03:53]: [skrattar 00:03:53].

Talare 1 [00:03:54]: Man får nog vara väldigt bra på det.

Intervjuare 1 [00:03:55]: Ja.

Talare 1 [00:03:56]: Eller vara lite, ja men vara lite flexibel och så tror jag framför allt.

Intervjuare 1 [00:04:00]: Hur kom det sig att du kom till radio överhuvudtaget?

Talare 1 [00:04:05]: Jag jobbade ju på TV i många år, och då gjorde jag också producent, redaktör och programlederi och såna grejor, och sen blev jag, fick jag förfrågan om jag ville få en filmproducenttjänst på ett content-företag här i Göteborg, och just då jobbade jag som redaktör eller producent på TV4 med väldigt konstiga arbetstider och var nyseparerad från min före detta, och hade, Samuel var ganska liten så det var ganska svårt för mig med såna arbetstider.

Intervjuare 1 [00:04:34]: Mm.

Talare 1 [00:04:37]: Så när jag fick det här andra erbjudandet som var vanlig dagtid och bra lön och så så tänkte jag, ja men det tar jag.

Intervjuare 1 [00:04:43]: Mm.

Talare 1 [00:04:43]: Men jag kände nog hela tiden, det var roligt på sitt sätt att jag fick resa mycket och så, men jag kände nog hela tiden att jag längtade tillbaka till framför allt public service, jobba med riktig journalistik, inte med uppdragspublicering som jag gjorde där.

Intervjuare 1 [00:04:55]: Mm.

Talare 1 [00:04:56]: Och sen blev vi uppsagda, 25 personer på hela det företaget i Stockholm, Göteborg och Malmö blev uppsagda, för tre år sen är det väl nu då, för att dom behövde omorganisera och lägga ut istället dom här tjänsterna som var lite speciella så, utanför huset. Så då stod jag helt plötsligt arbetslös, det var jättekonstigt.

Intervjuare 1 [00:05:21]: Mm.

Talare 1 [00:05:21]: Men då passade jag på att plugga konsthistoria ett halvår, för det hade jag drömt om så länge, så jag tog det liksom, lite, bonushalvår, och fick plugga lite igen, det var jätteroligt. Och sen började jag på Sveriges radio, för att dom kände till att jag fanns tillgänglig, helt enkelt. Det var så jag började där.

Intervjuare 1 [00:05:38]: Mm.

Talare 1 [00:05:39]: Det är inte jättestor skillnad mellan radio och TV egentligen, mer än tekniken i princip. Men själva in, alltså hur man jobbar är ungefär likadant.

Intervjuare 1 [00:05:47]: Läste du konsthistoria här på?

Talare 1 [00:05:50]: Mm.

Intervjuare 1 [00:05:50]: Göteborgs universitet, ja det pluggade jag med för ett antal år sen.

Talare 1 [00:05:52]: Jaha. Det är så roligt.

Intervjuare 1 [00:05:54]: Ja.

Talare 1 [00:05:55]: Jättekul är det.

Intervjuare 1 [00:05:55]: Ja, mycket information.

Talare 1 [00:05:57]: Våldigt! Jag har nog aldrig läst en kurs, och jag har ändå läst mycket, som har varit så späckad liksom.

Intervjuare 1 [00:06:03]: Nej.

Talare 1 [00:06:04]: Och jätterolig.

Intervjuare 1 [00:06:06]: Mm. Jag minns hur trött jag var i handen så efter att anteckna.

Talare 1 [00:06:08]: Ja, man antecknade hela tiden. Jag har tjocka, tjocka anteckningsböcker hemma. Men det är jätteroligt. Det var superkul.

Intervjuare 1 [00:06:14]: Ja. Ja, roligt med lite bonus sådär.

Talare 1 [00:06:17]: Ja. Ja.

Intervjuare 1 [00:06:19]: Du är född i Brämaregården som du.

Talare 1 [00:06:23]: Mm.

Intervjuare 1 [00:06:23]: Vart bodde ni då någonstans?

Talare 1 [00:06:24]: Då bodde vi på Väderkvarnsgatan, och jag kommer inte ihåg numret, men det, alltså, längst ner på gatan mot Lundbyleden kan man säga, nuvarande Lundbyleden och huset finns kvar.

Intervjuare 1 [00:06:35]: Mm.

Talare 1 [00:06:35]: Där är jag född, eller född är jag ju på KK2, på Linnéplatsen, men där bodde vi då, och det var nog en liten tvåa mamma och pappa hade då.

Intervjuare 1 [00:06:48]: Mm.

Talare 1 [00:06:49]: Mamma och pappa hade varit gifta i ett par år vid det laget, och min mamma hade fött tvillingar som inte klarade sig, för dom föddes i sjunde månaden.

Intervjuare 1 [00:07:00]: Mm.

Talare 1 [00:07:00]: Och på den tiden var inte det lika lätt att rädda dom.

Intervjuare 1 [00:07:03]: Nej.

Talare 1 [00:07:03]: Så det var väl tragedi då med dom här barnen som, pojken var dödfödd och flickan levde ett dygn tror jag.

Intervjuare 1 [00:07:12]: Mm.

Talare 1 [00:07:12]: Mm, så det var ju tufft för dom. Och så kom jag sen då två år senare.

Intervjuare 1 [00:07:15]: Mm.

Talare 1 [00:07:16]: Och sen föddes min syster tre och ett halvt år efter det, och då bodde vi på (?)gatan i Bjurslätt.

Intervjuare 1 [00:07:24]: Mm. Så du känner dig som en riktig göteborgare du då?

Talare 1 [00:07:29]: Ja, jag har flyttat runt jättemycket, jag gick fyra år i grundskolan i Kalmar och jag har bott i Borås i många år, men vi var ju, hade ju hela min, min trygghet och min grund är ju i Göteborg och mina släktingar fanns här. Jag flyttade tillbaka så fort jag kunde sen.

Intervjuare 1 [00:07:47]: Mm.

Talare 1 [00:07:48]: Och sen gick min mamma och pappa bort relativt tidigt båda två, och när dom försvann så blir ju stan ännu mer viktig, det som är liksom tillhörighet och, och grund i ens liv, platser blir viktiga när människor försvinner på något sätt.

Intervjuare 1 [00:08:02]: Mm.

Talare 1 [00:08:04]: Så jag tycker absolut att Göteborg är min stad.

Intervjuare 1 [00:08:08]: Mm.

Talare 1 [00:08:08]: Absolut.

Intervjuare 1 [00:08:10]: Bor din syster också här?

Talare 1 [00:08:11]: Nej, hon bor i Uppsala. Så det är lite långt. Hm.

Intervjuare 1 [00:08:15]: Ja. Vad jobbade dina föräldrar med?

Talare 1 [00:08:18]: Min pappa jobbade på, eller båda jobbade på Volvo, mamma började senare. Pappa jobbade på Volvo först i Torslanda när jag var barn, och sen, det var ju därför jag flyttade runt en del för han var med och drog igång, Kalmarverken när dom byggde en personbilsfabrik där, -73, så då bodde vi där några år, och sen var han med och drog igång Volvo bussar som ligger i Viared utanför Borås, så flyttade vi dit, och sen flyttade ju, ja dom bodde ju kvar där tills dom gick bort både mamma och pappa. Mamma jobbade innan jag föddes på Carlanderska här i stan, som det som hette sjukvårdsbiträde då.

Intervjuare 1 [00:08:59]: Mm.

Talare 1 [00:08:59]: Och sen var hon hemma i många år, hon var hemmafru tills jag var, vad kan jag ha varit, tio kanske eller, började hon jobba deltid på Volvo i Kalmar. Och sen blev hon kvar där också resten av sitt liv. Tjänstemän båda två då. Mm.

Intervjuare 1 [00:09:16]: Mm. Hur kommer det sig att du bor kvar i Göteborg nu?

Talare 1 [00:09:21]: Nej men nu är det ju för att jag har flyttat runt så mycket, och att jag känner, jag flyttade, jag bodde ett år i Gävle faktiskt för tio år sen, för att jag fick en bra tjänst där, så jag tänkte jag kan testa ett år. Men jag längtade tillbaka hela tiden, varje dag. Och jag och mina barn hade kommit överens om då, dom två stora var ju i, 14 och åtta då, och då hade vi kommit överens om att vi testar ett halvår, sen har vi ett möte efter ett halvår som vi bestämmer, vill vi tillbaka eller hur ska vi göra, för vi hade hyrt ut lägenheten i andra hand.

Intervjuare 1 [00:09:57]: Mm.

Talare 1 [00:09:57]: Men då längtade ju alla tillbaka så då bestämde vi oss för att flytta tillbaka. Men nu är det ju mycket för att, ja men dels trivs jag i Göteborg, jag tycker att det är en fantastisk stad, och jag känner mig hemma här, men mina barn bor ju också här, dom har ju flyttat hemifrån, och, jag vill nog bo nära dom så länge det går, eller så mycket det går. Sen kan jag ju inte göra någonting om dom flyttar från stan.

Intervjuare 1 [00:10:21]: Nej. [skrattar 00:10:20] Nej det är svårt.

Talare 1 [00:10:20]: Men jag tror att vi är ganska familjekära allihop så jag tror det är det.

Intervjuare 1 [00:10:27]: Mm. Så dom, dom har bott större delen av sina liv i Göteborg?

Talare 1 [00:10:30]: Här, ja. Ja. Mm.

Intervjuare 1 [00:10:37]: Finns det någonting som du skulle säga är en äkta göteborgare?

Talare 1 [00:10:43]: Kanske inte nu längre, nu är det ju här en stad som är väldigt uppblandad, olika nationaliteter och sådär, så att det, kanske inte nu. Men det som är det, det jag tänker på när jag tänker en äkta göteborgare så är det nog någon som är ganska

enkel, som har ganska enkla värderingar och tycker om små, ja men du vet det enkla i livet, jag tycker att det finns en, ett lugnare tänk, jag har ju varit i Stockholm jättemycket och jobbat också och jag tycker att det är ett visst annat tempo här, det är mycket mer lättsamt. Och dessutom är, tycker jag nog att det man brukar säga om att göteborgare är lättillgängliga och ganska glada och lite skämtsamma stämmer ganska bra. För jag har ändå bott på många ställen och jag har också mycket bekanta som kommer hit som alltid anmärker på det, att man blir annorlunda behandlad här, i butiker och på restauranger, så det finns någon form av lättsamhet i Göteborg som jag tycker är ganska unik, faktiskt. Sen huruvida dom har mer humor eller mer skämt och så, det tycker jag nog inte, inte så, men vi är kanske lite mer pratsamma, lite mer lättsamma.

Intervjuare 1 [00:11:46]: Mm. Hur kommer det sig då tror du?

Talare 1 [00:11:49]: Ja, min gissning är ju att det är ju en arbetarstad, och har varit länge, nu kanske det inte är det längre men det var ju, under många, många år har det ju varit en arbetarstad, till skillnad mot Stockholm som är mer handel. Kanske är det också att vi har haft mycket kontakt med andra länder via, eftersom vi är en sjöfartsstad så har man ju haft mycket kontakt med London, Danmark, Norge, Island, Irland och längre bort också, men väldigt mycket kontakter så med andra, jag tror det tillför någonting det här med att man har kontakt med andra kulturer liksom, det finns en annan öppenhet då.

Intervjuare 1 [00:12:29]: Mm.

Talare 1 [00:12:30]: Kan vara lite med det att göra kanske.

Intervjuare 1 [00:12:33]: Mm. Tror du att den känslan liksom kommer finnas kvar framåt i tiden?

Talare 1 [00:12:39]: Jag hoppas det.

Intervjuare 1 [00:12:41]: Ja.

Talare 1 [00:12:41]: Det är så svårt att veta. Vi blandas upp mer och mer i den här staden, och jag tycker att det är bra att vi gör det. Jag tycker att det är roligt när man går ut på stan och ser att det finns många, nationaliteter, kulturer, och jag hoppas att vi kan liksom, i tider överhuvudtaget av folkvandring och när man blandar kulturer så kan det vara gnissligt ett tag, men jag tycker ofta att det ger någonting bra i slutändan, jag hoppas att det kommer att bli det.

Intervjuare 1 [00:13:10]: Mm.

Talare 1 [00:13:10]: Att vi liksom lär av varandra och att det blir en fortsatt bra kultur i den här staden.

Intervjuare 1 [00:13:15]: Mm.

Talare 1 [00:13:17]: Det tror jag. Men jag tycker det är kul. Jag tycker det är så kul, när jag var

på Andra långgatan förra helgen, det var ju Långdagarna där, eller Dagen lång heter det ju nu för tiden.

Intervjuare 1 [00:13:29]: Mm.

Talare 1 [00:13:29]: Och folk är ute på, alltså alla sorters människor, alla åldrar, alla nationaliteter, det är så häftigt. Jag tycker det är så roligt, och jag tycker att det är ganska unikt för Göteborg i det här landet, att vi har en ganska schysst kultur, fast vi är så blandade.

Intervjuare 1 [00:13:43]: Mm. Var du där i jobbet?

Talare 1 [00:13:46]: Nej, jag var där med min dotter.

Intervjuare 1 [00:13:50]: Mm.

Talare 1 [00:13:50]: Man blir liksom alldeles varm när man ser det, jätteroligt. Det tycker jag är kul. Och jag tror att göteborgare ändå är, man hör mycket skit i denna staden, det gör man i hela Sverige och det är rasism och det är våld och så, men jag tror att, jag tror att Göteborg ändå är ganska bra på väg, att det kommer kunna bli väldigt bra.

Intervjuare 1 [00:14:15]: Mm. Det känns ju hoppfullt.

Talare 1 [00:14:17]: Mm.

Intervjuare 1 [00:14:17]: Får se om 100 år när någon sitter och forskar på det här materialet.

Talare 1 [00:14:19]: [skrattar 00:14:19] Ja. Ja, precis.

Intervjuare 1 [00:14:22]: [skrattar 00:14:22] Skulle du säga att det finns en speciell göteborgsanda?

Talare 1 [00:14:26]: Ja. Men det är nog det här lättsamma och pratsamma.

Intervjuare 1 [00:14:30]: Mm.

Talare 1 [00:14:30]: Jag tycker att jag märker jättestor skillnad när jag har bott eller varit i Stockholm och jobbat där uppe, och på andra platser, att man pratar mer med varandra här, även om man är främlingar. Man kanske snackar lite vid busshållplatsen eller man, alltså man blir, ja det finns en speciell anda, en öppenhet här som jag inte upplever någon annanstans.

Intervjuare 1 [00:14:50]: Mm.

Talare 1 [00:14:50]: Så. Tycker jag nog. Jo, i vissa småorter kan jag uppleva samma typ av, öppenhet. Det är väldigt olika plats, från plats till en annan liksom.

Intervjuare 1 [00:15:03]: Mm. Upplever din sambo, stockholmaren, den här

göteborgsandan?

Talare 1 [00:15:08]: Ja, det gör han. Ja, det gör han faktiskt, men han har lite svårt att erkänna det [skrattar 00:15:12], men han håller ju med om att det är så. Och jag märker också att han har förändrats under de här tio åren. Han är också mer öppen och han säger själv att han flera gånger har råkat ut för när han är i Stockholm, att han betar sig som om han vore i Göteborg och att han blir, ja det blir lite konstigt. Han tänker sig inte för, han tänker, nu märkte jag det väldigt tydligt, så han när han stod vid bussen och började prata med någon att det inte är lika vanligt där.

Intervjuare 1 [00:15:37]: Mm.

Talare 1 [00:15:37]: Att man ändå får någon form av reaktion på det. Inte negativ nödvändigtvis men att han får en reaktion som han inte får här.

Intervjuare 1 [00:15:43]: Mm.

Talare 1 [00:15:44]: Så han tycker också att det är skillnad.

Intervjuare 1 [00:15:47]: Mm. Det är fascinerande.

Talare 1 [00:15:48]: Ja, det är det.

Intervjuare 1 [00:15:50]: Mm.

Talare 1 [00:15:51]: Men inte så konstigt egentligen att städer får sin kultur, lika väl som länder får det.

Intervjuare 1 [00:15:56]: Mm.

Talare 1 [00:15:58]: Ja. Jag tycker att det är en ganska stor skillnad.

Intervjuare 1 [00:16:04]: Ja. Om du skulle sälja in Göteborg till någon, varför man skulle bo här, vad skulle du säga då?

Talare 1 [00:16:11]: Då skulle jag säga att, att det är lätt att komma in i Göteborg och det är lätt att lära känna människor i Göteborg, ganska avspänt. Och så har vi havet nära, och det tycker jag är liksom det bästa med Göteborg, att vi bor så nära havet. Och vi bor också, det är också nära, jämförelse med Stockholm som jag upplevde väldigt mycket när jag var där uppe och i Gävle att man kände sig väldigt långt ifrån Europa där uppe. Det kan ju vara min känsla för att jag är van att bo här nere, men jag tycker, vi har nära till kontinenten, vi har nära till Danmark, det känns väldigt tillgängligt. Det tänker jag att det är det, det jag skulle sälja in det på, och så att det finns plats för alla typer av människor.

Intervjuare 1 [00:16:52]: Mm.

Talare 1 [00:16:53]: Plats för mångfald.

Intervjuare 1 [00:16:56]: Tänker det här med havet, och närheten till havet, nyttjar du det mycket?

Talare 1 [00:17:01]: Ja, fast mer förr kan jag säga, nu har vi, ett sommarhus utanför Kalmar. Jag hade ju ingen kontakt med Kalmar under många år, men när vi letade sommarhus så började vi kika däråt igen, jag tycker väldigt mycket om den staden. Så vi har ett sommarhus där sen fyra år tillbaka. Så nu är vi mycket där på somrarna.

Intervjuare 1 [00:17:21]: Ja.

Talare 1 [00:17:23]: Men så fort jag är hemma i Göteborg så tycker jag att jag är ganska bra på att åka ut till skärgården, både södra och norra gillar jag, jättemycket.

Intervjuare 1 [00:17:27]: Mm.

Talare 1 [00:17:28]: Och mina somrar som barn tillbringade jag väldigt mycket på en ö som heter Trälen, eller hette Trälen, för nu heter den Lilla Fjällsholmen tror jag.

Intervjuare 1 [00:17:35]: Mhm.

Talare 1 [00:17:37]: [?? 00:17:36] det namnet. Det ligger utanför Kungälv. Och det var Volvos ö.

Intervjuare 1 [00:17:43]: Aha.

Talare 1 [00:17:45]: Så Volvoarbetare kunde åka dit och bo billigt i sommarstugor och så fanns det liksom en restaurang där man kunde, husmödrarna skulle slippa laga mat och sådär.

Intervjuare 1 [00:17:52]: Mm.

Talare 1 [00:17:53]: Och där har både jag och min pappa vuxit upp på somrarna, även den generationen, för min farfar jobbade också på Volvo.

Intervjuare 1 [00:17:58]: Okej.

Talare 1 [00:17:59]: Så redan från när dom öppnade där ute, jag tror vid 1950 eller -51 så var min pappa där som barn och sen var jag där som barn, min äldsta dotter har också varit där som barn.

Intervjuare 1 [00:18:07]: Mhm.

Talare 1 [00:18:08]: Innan dom stängde ner då. Så det är klart att havet har varit viktigt.

Intervjuare 1 [00:18:13]: Ja. Du hade aldrig någon tanke på att du skulle börja på Volvo?

Talare 1 [00:18:17]: Jag jobbade sommar, eller jag jobbade på Volvo, sommarjobbade där när jag var 15 16, och sen så jobbade jag ett år på Volvo när jag jobbade ihop till en resa jag gjorde när jag var 22. Men det kändes hela tiden som att det bara var tillfälligt.

Intervjuare 1 [00:18:32]: Mm.

Talare 1 [00:18:32]: Jag ville någonting annat, jag ville plugga vidare. Jag var liksom nyfiken på helt andra saker än att jobba inom industrin.

Intervjuare 1 [00:18:41]: Mm.

Talare 1 [00:18:41]: Ändå så upplevde jag att mamma och pappa, då på den tiden var Volvo en väldigt trygg arbetsplats, ganska välbetald och trygg på alla sätt. Så det var inte det att jag hade någonting emot Volvo så, men jag ville någonting annat.

Intervjuare 1 [00:18:54]: Mm. Vart gick resan som du sparade ihop till då?

Talare 1 [00:18:57]: Den gick till USA, jag bodde i Los Angeles några månader. Och hade väl planer på att stanna där och fortsätta jobba och så. Men jag blev gravid i det glappet och det är min äldsta dotter Josefin då, som är helt oplanerad. Så då var det bara liksom ändra inriktning i livet, eller så kändes det för mig i alla fall.

Intervjuare 1 [00:19:18]: Ja.

Talare 1 [00:19:19]: Kanske lite naivt sådär, jag var inte mer än 22 år när jag blev gravid med henne, men, klart att jag tänkte på abort, men samtidigt så tror jag att jag var sådär, det kommer gå bra, man tar ungen under armen och så lever man vidare, det var ju inte riktigt så enkelt men det trodde jag då. Men det har jag ju aldrig ångrat såklart.

Intervjuare 1 [00:19:36]: Nej.

Talare 1 [00:19:36]: Nej.

Intervjuare 1 [00:19:38]: Nej det är väldigt sällan man hör någon som ångrar sina barn.

Talare 1 [00:19:39]: Precis. Nej.

Intervjuare 1 [00:19:45]: Men ja nej, det kan jag tänka mig att du fick tänka om lite där.

Talare 1 [00:19:46]: Ja. Det fick jag göra. Och det var också, det var också då jag började känna att nu, nu är det såhär, nu ska jag bo här i Sverige, och då måste jag tänka på hur, vad jag ska gå vidare, med att plugga och sådär.

Intervjuare 1 [00:19:59]: Mm.

Talare 1 [00:19:59]: Så det var ju då när hon var liten som jag började läsa in eller läsa upp mina betyg och sådär på Komvux på kvällarna först och, hade varit ganska trött i gymnasiet

och så, så jag kände att jag ville läsa upp mina betyg.

Intervjuare 1 [00:20:15]: Mm.

Talare 1 [00:20:17]: Så det började jag med ganska tidigt, tog lite kurser på universitetet och så även när hon var liten. Så det var ju då jag började plugga kan man säga.

Intervjuare 1 [00:20:23]: Mm. Vad pluggade du då då?

Talare 1 [00:20:25]: Först läste jag upp ämnen och det var ju allt möjligt, samhällskunskap och kemi, biologi, fysik, engelska, allt möjligt.

Intervjuare 1 [00:20:34]: Mm.

Talare 1 [00:20:35]: Och det var mest att jag tyckte det var roligt också men att jag ville liksom göra något innan hon var stor nog så att jag kunde börja plugga vidare. Så läste jag in en del glipor(?) halvtid på universitetet, bland annat inlärningspsykologi, för jag var lite inne på att bli lärare ett tag.

Intervjuare 1 [00:20:52]: Mm.

Talare 1 [00:20:53]: Men jag var mer intresserad av kultur, så jag läste en kulturförmedlarkurs på halvtid, jag läste idéhistoria, lite olika, lite olika kurser, jag jobbade med reklam ett tag och gick lite utbildningar via den reklambyrån. Så det var mycket sånt, sen började jag plugga på heltid när jag var 27 kanske.

Intervjuare 1 [00:21:18]: Mm.

Talare 1 [00:21:18]: Någonting.

Intervjuare 1 [00:21:20]: Vilket år är vi på då?

Talare 1 [00:21:21]: Då är vi på 9, nej det måste varit (?), det måste varit mer, jag måste varit 30. Jag tror jag började plugga på heltid -98.

Intervjuare 1 [00:21:38]: Mm.

Talare 1 [00:21:39]: Ja. 32. Nej -97 var det då. Då började jag plugga på heltid.

Intervjuare 1 [00:21:45]: Mm.

Talare 1 [00:21:45]: Och då läste jag ju först etnologi, och sen läste jag journalistik.

Intervjuare 1 [00:21:52]: Mm. Kände du att du hittade rätt då?

Talare 1 [00:21:55]: Ja, det konstiga var ju att först, för jag var ju så inne på etnologi, jag har alltid varit intresserad av etno, folklivsforskning och historia och allt möjligt sånt, och när jag

läste etnologi så, och jag tyckte det var superroligt, jag tyckte verkligen det var jättekul, jag kunde verkligen tänka mig ett liv och sitta och grotta i arkivmaterial, jag tycker det är superintressant. Men jag insåg att det är inte så lätt att försörja sig på det eftersom det är, det finns inte mycket tjänster. Så jag tänkte men jag läser in, det fanns en ettårig journalistikutbildning, så jag tänkte jag kan skriva inom mina ämnen, historia, etnologi och sådär, det som jag är intresserad av, så kan ju det vara en bra kombo.

Intervjuare 1 [00:22:34]: Mm.

Talare 1 [00:22:34]: Så jag sökte både det korta och det långa programmet men jag kom in på det långa också, och det visste jag ju, det är jättesvårt, så då tänkte jag.

Intervjuare 1 [00:22:42]: [skrattar 00:22:42]

Talare 1 [00:22:42]: Då är det bäst jag går det då. Och då läste jag, så jag pluggade det långa programmet och jag specialiserade mig mot tv-journalistik eftersom jag har alltid varit intresserad av bild, jag målade, jag fotade själv och sådär. Så då jobbade jag ju med TV sen i många år.

Intervjuare 1 [00:22:57]: Mm. Är det antagningsprov och så till journalist?

Talare 1 [00:23:01]: Mm. Först kommer man ju, först får man ju kallelse om man överhuvudtaget blir kallad, alltså bli kallad, det är ju grundat på betyg och så då.

Intervjuare 1 [00:23:07]: Mm.

Talare 1 [00:23:08]: Och sen var det nog två heldagar tror jag det var tester, och det var ju liksom allmänbildning och språk och, och, ja, massa, man skulle skriva saker på kort tid och leta fakta på kort tid, ja det var mycket sådana grejor.

Intervjuare 1 [00:23:20]: Mm.

Talare 1 [00:23:22]: Men det var en jätterolig utbildning, det var jättekul. Många...

Intervjuare 1 [00:23:24]: Mm, man tänker sig att det är roligt.

Talare 1 [00:23:28]: Ja, det var superkul, och sen många av dom som jag pluggade ihop med, det är ju sådana man har runt omkring i, det är ju så lite bland, journalister, nästan alla journalister har varit lite här och där, så man springer alltid på varandra, sådär, särskilt just i etermedia. Har du varit på radio så har du ofta varit på TV också, och vice versa, så man går lite kors och tvärs och man träffar varandra hela tiden.

Intervjuare 1 [00:23:50]: Mm.

Talare 1 [00:23:51]: Och det är kul. Det är ett roligt jobb, det är det, men.

Intervjuare 1 [00:23:54]: Blir det inte, blir det inte mycket konkurrens då?

Talare 1 [00:23:56]: Ja, det var nog det förr. Jag hade sådan jävla tur, ursäkta uttrycket men jag hade sådan tur så jag fick faktiskt fast anställning på TV4 innan jag ens hade gått ur skolan, så det, jag bara hoppade in där sen då, så det var ju jättebra. Men det var tufft där några år, men nu är det ju arbetskraftsbrist nästan överallt. Jättesvårt, märkligt nog så är det jättesvårt att hitta duktiga reportrar och så som är arbetslösa. Dom suggs upp till och med journalister är det brist på idag liksom. Det är så märkligt, det är på bara några få år som det har hänt.

Intervjuare 1 [00:24:28]: Mm. Ja det är ju lite märkligt.

Talare 1 [00:24:30]: Ja.

Intervjuare 1 [00:24:32]: Man tänker ju att det är, man tänker såhär med papper, papperstidningen är död och allting.

Talare 1 [00:24:35]: Ja.

Intervjuare 1 [00:24:35]: Att det skulle finnas många som?

Talare 1 [00:24:38]: Nej, men det finns, det, det var också så att under en kris under några år när det var svårt för journalister, då var det extremt många journalister som slutade och gick över till informatörsjobb eller kommunikatörsjobb som var mycket bättre betalt och bättre arbetsvillkor och så, så det var som att när dom försvann dit ut, när det väl blev, behövdes arbetskraft igen så fanns dom inte kvar.

Intervjuare 1 [00:24:59]: Mm.

Talare 1 [00:25:00]: Och jag tror att många, man också har trott länge eller man har liksom hört, folk som ska plugga och sådär har fått höra att det är ingen ide att plugga till journalist, för det är svårt och du får inga jobb och, så helt plötsligt så, så är det ganska svårt att hitta folk. I alla fall med en viss kompetens då när man har jobbat några år och så, det är jättesvårt. Mm.

Intervjuare 1 [00:25:20]: Mm, ja nej det känns som att journalistik det liksom ligger i samma, i samma del som att läsa etnologi och sådär, det är också sådär.

Talare 1 [00:25:27]: Ja, lite så ja.

Intervjuare 1 [00:25:27]: Vad ska du jobba med, stå på McDonalds eller.

Talare 1 [00:25:30]: Ja [skrattar 00:25:30] .

Intervjuare 1 [00:25:30]: [Skrattar 00:25:30] Men sen, det är ju några som ska ha jobben som finns också.

Talare 1 [00:25:34]: Mm. Men jag kan, men jag tänker fortfarande ibland att när jag, när jag

inte pallar längre, när jag inte orkar stressa mer eller när jag känner att jag är klar med TV och radio då skulle jag gärna gå tillbaka och sätta mig och göra någonting typ som det här du gör.

Intervjuare 1 [00:25:52]: Mm.

Talare 1 [00:25:52]: Eller grotta in mig i något material eller, för jag har fortfarande den, jag släktforskar till exempel.

Intervjuare 1 [00:25:59]: Mm.

Talare 1 [00:25:59]: Då, då får jag liksom pilla med sådant vid sidan av, för jag tycker det är intressant att rota vidare och så.

Intervjuare 1 [00:26:05]: Mm.

Talare 1 [00:26:05]: Leta i arkiv och, det tycker jag är jättekul. Så det ligger ändå alltid där som en liten tanke sådär att, när jag inte orkar med journalistiken längre, då.

Intervjuare 1 [00:26:17]: Mm. Ja men det låter väl roligt. Det här är ett jätteroligt jobb.

Talare 1 [00:26:21]: Ja. Jag vet [skrattar 00:26:21]

Intervjuare 1 [00:26:22]: [skrattar 00:26:23]

Talare 1 [00:26:23]: Ja jag förstår det.

Intervjuare 1 [00:26:24]: Så då kanske vi ses.

Talare 1 [00:26:26]: Mm.

Intervjuare 1 [00:26:27]: Har du några platser i staden som är speciella för dig?

Talare 1 [00:26:31]: Ja, det finns nog ganska många. Måste tänka vilka jag brukar söka mig till. Jag bodde på Lindholmen i många år, uppe på Slottsberget finns det en liten, finns det en bänk under en syrenbuske med en jättefin utsikt över stan, längst upp på berget. Där satt jag ofta och pluggade. Det är en speciell plats för mig. Man har ju sina såna här favoritplatser där man promenerar, jag tycker om, jag åker alltid till Krokängsparken, den som ligger vid Eriksberg, bodde på Eriksberg också i många år. När vitsipporna kommer är jag alltid där och plockar vitsippor, liljekonvaljerna plockar jag alltid där uppe på berget.

Intervjuare 1 [00:27:13]: Mm.

Talare 1 [00:27:13]: Och det är för att jag vet att dom finns, jag vet exakt vart dom finns liksom. Slottsskogen som alla göteborgare älskar såklart. Botaniska. Och nu när jag bor inne i stan och inte har tillgång till så mycket grönska på våren och, på sommaren har jag ju mitt sommarhus, men jag älskar att gå i trädgårdsföreningen.

Intervjuare 1 [00:27:31]: Mm.

Talare 1 [00:27:32]: Det är en sån plats. Så tänker jag om jag har något mer? Men det är ju mycket längs havet, jag åker gärna ut till skärgården, jag tycker om Brännö och Styrso, tycker om Hönö, Kalvsund har jag hyrt mycket på, också jättefin plats som jag älskar.

Intervjuare 1 [00:27:48]: Mm.

Talare 1 [00:27:48]: Men det är nog mycket kopplat till natur tror jag, alla mina favoritställen.

Intervjuare 1 [00:27:50]: Mm.

Talare 1 [00:27:51]: Det är såhär, jag älskar natur, jag tycker det är mysigt med, ja men parker och så inne i stan.

Intervjuare 1 [00:27:59]: Mm.

Talare 1 [00:28:00]: Det är nog min grej. Och så havet. Ja. Jag är inte, jag har inte så mycket platser som är viktiga för mig när det gäller caféer eller restauranger eller krogar eller så kan jag inte säga, inget speciellt.

Intervjuare 1 [00:28:17]: Mm. Hur rör du dig i staden? Åker du kollektivt eller?

Talare 1 [00:28:22]: Mm, nästan bara kollektivt. Vi har en bil men den står på Eriksberg och vi tar aldrig, i princip aldrig in den till stan utan vi använder den när vi åker till sommarstugan eller åker och storhandlar eller åker till Ikea och sådär.

Intervjuare 1 [00:28:34]: Mm.

Talare 1 [00:28:35]: Men det är ju nästan hopplöst i den här staden att överhuvudtaget ha en bil här inne nu för tiden. Det grävs ju överallt.

Intervjuare 1 [00:28:39]: Ja det är lite svårt med all.

Talare 1 [00:28:41]: Det är ganska svårt. Så att det känns bara hopplöst att försöka ens. Och sen bor jag så centralt, så det är ganska lätt att ta sig överallt ändå.

Intervjuare 1 [00:28:48]: Mm.

Talare 1 [00:28:48]: Elcykel har jag också, det är jättebra.

Intervjuare 1 [00:28:52]: Mm.

Talare 1 [00:28:52]: Mm.

Intervjuare 1 [00:28:52]: För, du sitter på, på Lindholmen och jobbar?

Talare 1 [00:28:56]: Ja, precis, eller Lundbystrand blir det då.

Intervjuare 1 [00:28:57]: Ja. Pumpgateområdet där.

Talare 1 [00:29:00]: Mm, ja, mm.

Intervjuare 1 [00:29:00]: Ja. Då har du en liten bit till jobbet ändå.

Talare 1 [00:29:04]: Ja, men det går jättefort, jag har, tar 55an från Valand och så är jag på jobbet 13 minuter senare, så det går ju fort.

Intervjuare 1 [00:29:08]: Ja, det är väldigt fort.

Talare 1 [00:29:11]: Ja, det går fort. Så det är smidigt. Det finns ju extremt bra kommunikationer till just Norra Älvstranden.

Intervjuare 1 [00:29:16]: Mm, det drar ju vi nytta av också här.

Talare 1 [00:29:20]: Mm, mm, ja just det ni har ju ert.

Intervjuare 1 [00:29:22]: Vi ligger på Polstjärnegatan, ja.

Talare 1 [00:29:23]: Ja, just det, just det.

Intervjuare 1 [00:29:26]: Ja, så att jag åker ju oftast till Regnbågsgatan då.

Talare 1 [00:29:28]: Så du sitter och jobbar där i vanliga fall eller?

Intervjuare 1 [00:29:29]: Mm.

Talare 1 [00:29:29]: Ja.

Intervjuare 1 [00:29:29]: Där har jag mitt kontor.

Talare 1 [00:29:31]: Å, jag läste ju om det nyss just om att ni behövde slänga en massa grejor, så hemskt, å jag blir såhär.

Intervjuare 1 [00:29:36]: [skrattar 00:29:36] Ja, det är, det är bra att folk får veta det.

Talare 1 [00:29:40]: Ja. Varför gör man ingenting, varför byggs det inte nya depåer? Vet du det?

Intervjuare 1 [00:29:45]: Man har ju utrett det i många år.

Talare 1 [00:29:46]: Mm.

Intervjuare 1 [00:29:47]: Men det är ju, det är stora kostnader det handlar om.

Talare 1 [00:29:54]: Mm.

Intervjuare 1 [00:29:54]: Man ska ju också hitta en mark som är bra, och det finns ju när man ska bygga föremålmagasin och sådant där så är det ju vissa saker man inte vill ha, typ ligga nära vatten eller, alltså sådana saker som potentiellt då skulle kunna förstöra.

Talare 1 [00:30:12]: Mm.

Intervjuare 1 [00:30:12]: Sen vill man ju en plats där det finns bra kommunikationer, för vi ska kunna ta oss dit, vi som jobbar där.

Talare 1 [00:30:15]: Mm.

Intervjuare 1 [00:30:16]: Så att det kan ju inte ligga helst hur långt bort som helst.

Talare 1 [00:30:20]: Nej, jag förstår det, men å det är så hemskt.

Intervjuare 1 [00:30:22]: Det, och så, ja men så behöver man marken och sen behöver man, vi har ju, det är väl typ 10 000 kvadrat vi har, sen har dom andra museerna har ju också, och tanken är väl att vi kanske ska vara tillsammans någonstans då.

Talare 1 [00:30:36]: Mm, hm.

Intervjuare 1 [00:30:36]: Så det är ju ett stort projekt, men det, det surrar ju lite liksom, så jag hoppas att det händer någon gång.

Talare 1 [00:30:42]: Å, jag hoppas verkligen det.

Intervjuare 1 [00:30:43]: [skrattar 00:30:43]

Talare 1 [00:30:43]: Jag får ont i magen av sånt. Ja.

Intervjuare 1 [00:30:47]: Ja, det. Vi får, vi får ha.

Talare 1 [00:30:52]: Vi får göra mer radio av det så att ni får lite uppmärksamhet [skrattar 00:30:54].

Intervjuare 1 [00:30:54]: Precis [skrattar 00:30:54].

Talare 1 [00:30:57]: Ja.

Intervjuare 1 [00:30:57]: Kan du säga tre bra saker med Göteborg? Nu har vi varit inne på det lite, men om du skulle vilja säga tre bra saker?

Talare 1 [00:31:05]: Mm. Närheten till havet tycker jag är viktig, närheten till kontinenten och så öppenheten.

Intervjuare 1 [00:31:11]: Mm. Kan du säga tre dåliga saker?

Talare 1 [00:31:12]: Vädret. Vi har ju ofta ganska, det är ju tyvärr så att det är blåsigt och regnigt här, ofta.

Intervjuare 1 [00:31:19]: Mm.

Talare 1 [00:31:19]: Ja, det är klart att i mitt yrke så ser man mycket av det här med polarisering liksom, att man ser, vi har ju särskilt utsatta områden i Göteborg som har rätt mycket problem. Det måste man ju komma till rätta med på något sätt. Det är ju en sådan dålig sida att vi faktiskt inte har lyckats med det. Det finns nog inga fel.

Intervjuare 1 [00:31:47]: [skrattar 00:31:47]

Talare 1 [00:31:47]: Nej jag måste tänka, vad kan det vara? Kanske att Göteborg har drabbats av lite väl, jag är, jag är liksom i det stora hela för Västlänken och att vi vidgar regionen och allt det där, men lite grann kan jag tycka att det byggs för snabbt och för mycket som inte är bostäder.

Intervjuare 1 [00:32:07]: Mm.

Talare 1 [00:32:07]: Att man måste kanske tänka sig för innan man liksom slaktar viktiga ställen och, vi pratade igår jag och mina barn om att, hur länge får Drömmarnas kaj vara kvar till exempel? Där har vi varit jättemycket och fotat, just nu är det ju ganska lugnt där, men det är väl bara en tidsfråga innan dom ska ta bort det. Så det känns lite grann som att man har för bråttom ibland.

Intervjuare 1 [00:32:31]: Mm.

Talare 1 [00:32:31]: Att utveckla staden.

Intervjuare 1 [00:32:33]: Det accelererar ju lite nu med jubileet också.

Talare 1 [00:32:35]: Ja, men, det gör ju det, ja men det gör ju det. Och kanske att dom inte riktigt tänker sig för i vissa lägen kan man tycka, hur man ska bevara gamla, jag tycker i och för sig att vissa delar har dom gjort bra, Eriksberg har dom gjort jättebra med tanke på att dom har bevarat mycket av det gamla varvet, byggnader och till och med inne på hotellen och så att man har kvar liksom dom här stålskeletten och lite sådär. Det är mycket som påminner om varvsepoken. Det tycker jag är kul.

Intervjuare 1 [00:32:58]: Mm. Mm.

Talare 1 [00:32:58]: Men, kanske om det går lite för fort att man missar att ta vara på det som ändå är väldigt genuint. Det är jag lite rädd för.

Intervjuare 1 [00:33:07]: Mm. Det är alltid en risk, när det börjar gå fort.

Talare 1 [00:33:10]: Mm. Det är väl det då.

Intervjuare 1 [00:33:13]: Mm.

Talare 1 [00:33:15]: Sen finns det inget mer negativt. [skrattar 00:33:19]

Intervjuare 1 [00:33:19]: Nej [skrattar 00:33:19]. Du var inne lite på det här med segregation.

Talare 1 [00:33:23]: Mm.

Intervjuare 1 [00:33:23]: Är det några särskilda stadsdelar du tänker på?

Talare 1 [00:33:26]: Ja, ja eftersom jag jobbar med det hela tiden så är det ju då, det finns vissa särskilt utsatta områden, det är Tynnered och det är Biskopsgården och det är Bergsjön och så.

Intervjuare 1 [00:33:36]: Mm.

Talare 1 [00:33:37]: Jag vet ju också i, alltså i och med att jag jobbar med det så mycket så vet jag ju också att det utgörs ju av, dom här problemen som finns där ute utgörs av en ganska liten klick människor, egentligen familjer eller släkt, släkten.

Intervjuare 1 [00:33:56]: Mm.

Talare 1 [00:33:56]: Släkter. Som ställer till det för alla andra som bor där. Jag tänker att det vore bra om polis och socialtjänst och så kunde försöka få någon lös, jag förstår att det inte är lätt, men det är så synd att det är så många andra som drabbas och dras ner i det.

Intervjuare 1 [00:34:14]: Mm.

Talare 1 [00:34:14]: När det är så få individer som faktiskt ställer till det.

Intervjuare 1 [00:34:18]: Mm.

Talare 1 [00:34:18]: Och jag är också rädd för att man inte riktigt lyckas med dom här familjerna då kan man säga, försöker ju värva medlemmar i ganska unga åldrar från skolor och så. Och den, det måste man på något sätt sätta stopp för. Att, om man får meningsfullhet på annat sätt än att tillhöra ett gäng.

Intervjuare 1 [00:34:43]: Mm.

Talare 1 [00:34:44]: För någonstans måste man ju börja där nere. Det är jätteobehagligt och otäck och det är hemskt att det är så många som drabbas av det. Det är svårt, jag förstår att polisen och socialtjänst och skolor och alla dom här gör allt vad dom kan, men det måste bli

mer.

Intervjuare 1 [00:34:59]: Mm.

Talare 1 [00:34:59]: Aa.

Intervjuare 1 [00:35:01]: Upplever du att, att du har liksom, får du, vet du allt som pågår i staden i och med ditt jobb tänker jag?

Talare 1 [00:35:09]: Nej men ganska mycket.

Intervjuare 1 [00:35:11]: Ja.

Talare 1 [00:35:11]: För det är ju så mycket också som vi inte, eftersom vi sitter och jobbar jättemycket med det här så, så vet vi ju också mer än det som vi publicerar. Vi får ju oändligt mycket information från polis och socialtjänst och så, saker som vi faktiskt inte kan gå ut med. Så det är klart att man har ganska bra koll, vi kan ju till och med, vi kan liksom sitta och diskutera att jaha, nu var det han där, vi känner ju till dom här, vissa av dom här individerna.

Intervjuare 1 [00:35:35]: Mm.

Talare 1 [00:35:35]: Nu var det hans bil som sprängdes för att han hade hm, alltså.

Intervjuare 1 [00:35:39]: Mm.

Talare 1 [00:35:39]: Vi har ju ganska bra koll, precis som polisen har på dom här olika individerna.

Intervjuare 1 [00:35:43]: Mm.

Talare 1 [00:35:44]: Men det är ju ingenting som vi någonsin skulle säga i radio.

Intervjuare 1 [00:35:45]: Nej.

Talare 1 [00:35:46]: Så att det är klart att man har lite, på gott och ont så är man lite insyltat i lite varstans i stan liksom och har ganska bra koll på, och politik och allting sådant där.

Intervjuare 1 [00:35:57]: Det var lite det jag tänkte på, om det, om det är bra eller dåligt för dig som person att få all den här informationen.

Talare 1 [00:36:03]: Nej, ibland kan man tänka så att man kanske, men å andra sidan så tycker jag att det är en av dom viktigaste uppgifterna som vi har som journalister är ju ändå att liksom visa på vad det finns för problem och vad man skulle kunna, hitta konstruktiva, vi försöker ju jobba väldigt mycket med konstruktiv journalistik, att man inte bara pekar finger eller lyfter fram felaktigheter utan att man försöker hitta, vi försöker alltid tänka i allting vi gör att, vi måste ha med någon i inslaget som kan prata om, hur kan man lösa detta, hur kan man komma vidare, finns det några goda exempel vi kan lyfta upp, och så, och det tror jag

ändå det är för det mesta är ganska bra, att vi har rätt bra koll.

Intervjuare 1 [00:36:40]: Mm.

Talare 1 [00:36:40]: Men som du säger, kan ju vara lite sådär att man som privatperson vet lite för mycket och att man, sådär...

Intervjuare 1 [00:36:45]: Ja, jag tänker att det blir lite.

Talare 1 [00:36:45]: Såhär ett obehag på ett annat sätt.

Intervjuare 1 [00:36:45]: Kanske blir lite tungt.

Talare 1 [00:36:47]: Ja. Lite så. Mm.

Intervjuare 1 [00:36:51]: Mm. Information är ju, information är ju makt liksom, det är ju, man är ju, bra att vara medveten om vad som pågår men det kan vara jobbigt, kan vara svårt att avskärma sig också kan jag tänka mig, från saker som.

Talare 1 [00:36:58]: Mm, det kan det ju vara, men å andra sidan så sitter jag där i min lägenhet på Teatergatan och tycker att det är så obehagligt ute i förorten, det är ju ingenting mot vad det är att bo ute i förorten då.

Intervjuare 1 [00:37:08]: Nej.

Talare 1 [00:37:09]: Så att det är ju mitt, det är ju ett ganska litet problem egentligen.

Intervjuare 1 [00:37:12]: Mm. Men är ni ute mycket på plats i?

Talare 1 [00:37:15]: Inte jag eftersom jag är producent. Jag sitter ju alltid i huset, men det var jag ju förr när jag var reporter. Men våra reportrar är ju det.

Intervjuare 1 [00:37:22]: Mm. Och då försöker ni ha någon sorts täckning över hela?

Talare 1 [00:37:27]: Absolut.

Intervjuare 1 [00:37:27]: Göteborg.

Talare 1 [00:37:27]: Absolut, det har vi verkligen.

Intervjuare 1 [00:37:32]: Mm.

Talare 1 [00:37:33]: Vi får till och med ganska ofta klagomål från, ska vi säga arga medelålders vita män, 60-åringar, 50-60-åringar som tycker att vi gör alldeles för mycket grejer om förorten. Så det, så är det ju. Men vi, vi tycker det är viktigt att vi försöker hitta konstruktiva, så vi lyfter gärna fram när det händer något kul och bra också där ute, så att det inte bara blir den här stämpeln att det är bara problem där ute i förorten.

Intervjuare 1 [00:38:01]: Mm. Säger dom här vita männen vad dom skulle vilja veta mer om istället?

Talare 1 [00:38:05]: Nej, det gör dom oftast inte. Dom vill bara tala om vad dom tycker det är för mycket av. Men det är också, det är väldigt märkligt det där, jag förstod inte hur illa det var förrän jag började på Sveriges radio och faktiskt satte mig och lyssnade igenom insändartelefoner ibland när vi behövde göra det, vi har ju insändartelefon, dels så har vi ju en programledare som heter Stefan Lihv som sänder på förmiddagarna som ofta uppmanar folk att ringa in och tycka saker.

Intervjuare 1 [00:38:27]: Mm.

Talare 1 [00:38:27]: Inte så att vi publicerar det, men det kan vara olika ämnen. När man sitter och lyssnar igenom dom samtalen så är det, jag kan säga att 90 procent av dom som ringer in på den telefonsvararen är män, mellan, ja dom låter som att dom är kanske närmare pensionsåldern. 50, 65 sådär. Och dom har alltid klagomål på, dom har ju lösningen på allting och alla lösningar går ju ut på att man gör sig av med invandrare, det är ju bara att dom som förstör allting och det är ju, man kan ju i princip lösa allting om vi tar bort dom. Jättemycket, det är helt otroligt, det är då man inser att Sverigedemokraterna, det finns en anledning att dom, att dom har blivit så stora som dom har, det finns en väldigt stor grupp människor som bara hatar.

Intervjuare 1 [00:39:10]: Mm.

Talare 1 [00:39:11]: Mm.

Intervjuare 1 [00:39:12]: Ja, obehagligt.

Talare 1 [00:39:13]: Mm, väldigt obehagligt.

Intervjuare 1 [00:39:16]: Låter som en telefon som man kanske inte vill lyssna på så ofta.

Talare 1 [00:39:18]: Nej, precis.

Intervjuare 1 [00:39:18]: Om vi pratar lite om din stadsdel då.

Talare 1 [00:39:24]: Mm.

Intervjuare 1 [00:39:25]: Ser att tiden springer iväg här. Men din stadsdel blir centrum då?

Talare 1 [00:39:29]: Ja, nu är det centrum.

Intervjuare 1 [00:39:29]: Mm. Trivs du i din stadsdel?

Talare 1 [00:39:32]: Ja och nej. Ja egentligen trivdes jag nog bättre på Norra älvstranden.

Intervjuare 1 [00:39:38]: Mm.

Talare 1 [00:39:38]: Vi flyttade av ren, rent strategiskt, vi behövde, vi skulle egentligen flytta till en mindre lägenhet, vi bodde väldigt stort och dom stora barnen har ju flyttat hemifrån, och dyrt bodde vi också, nere vid vattnet då på Eriksberg. Och så fick vi ett erbjudande om ett byte till en lägenhet på Teatergatan. Och vi kände att det var inte mycket billigare och den var fortfarande ganska stor, men om vi byter till den så har vi ett mycket bättre utgångsläge sen om vi vill ha något mindre än vad vi hade där, dom är ganska svårbytta dom lägenheterna där ute. Så nu bor vi på Teatergatan, vid Avenyn, och det är, en jättestor skillnad mot att bo där ute där det var så lugnt.

Intervjuare 1 [00:40:15]: Mm.

Talare 1 [00:40:16]: Här är det ju trafik och, nattliv liksom på ett helt annat sätt, så det är ju, första månaderna tänkte jag, jag kommer aldrig stå ut, det här kommer inte gå, ja, jag störde mig på alla ljud hela tiden. Men nu har jag börjat vänja mig.

Intervjuare 1 [00:40:29]: Mm.

Talare 1 [00:40:30]: Men det är på gott och ont, det är ju trevligt att bo mitt i stan för man kan lätt slinka ut på kvällen eller man, det är nära hem från bion eller sådär.

Intervjuare 1 [00:40:37]: Mm.

Talare 1 [00:40:38]: Men jag känner nog på sikt vill jag nog bo lugnare än så, jag vill bort från stan så småningom.

Intervjuare 1 [00:40:43]: Känner du att du, att du nyttjar dom här möjligheterna att gå ut på stan och så, mycket?

Talare 1 [00:40:50]: Mm, inte så mycket som jag tror att folk skulle tro att man gör.

Intervjuare 1 [00:40:55]: Nej.

Talare 1 [00:40:55]: Men det är nog bara för att jag, alltså mina favoritställen ligger inte kring Avenyn, utan jag gillar ju fortfarande ställen längs Norra Älvstranden, och jag gillar ställen runt Andra långgatan, Tredje långgatan. Och sådär. Så kanske inte precis just där jag bor, så nära Götaplatsen finns inte jättemycket roligt.

Intervjuare 1 [00:41:16]: Nej.

Talare 1 [00:41:16]: Som är min grej. Jag känner mig lite som en katt bland hermelinerna där. [skrattar 00:41:21]

Intervjuare 1 [00:41:21]: [skrattar 00:41:21] Mm.

Talare 1 [00:41:21]: Det gör jag faktiskt.

Intervjuare 1 [00:41:23]: Bland hermelinpälsarna.

Talare 1 [00:41:24]: Ja, precis, verkligen. Verkligen. Och för en unge från Hisingen, som är född där ute i Brämaregården där det var ganska mycket arbetarungar liksom.

Intervjuare 1 [00:41:38]: Mm.

Talare 1 [00:41:38]: Jag vet första kvällarna när vi bodde nu på Teatergatan så var vi, vi har en vinbar precis nedanför i vår trappuppgång.

Intervjuare 1 [00:41:45]: Mm.

Talare 1 [00:41:45]: En spansk vinbar, så tänkte, men gud vad bra, då kan man gå ner och sätta sig där på kvällarna.

Intervjuare 1 [00:41:49]: Mm.

Talare 1 [00:41:49]: Och så gick vi det och så visade det sig vara, det var liksom ett litet glas vin kostade 150, det billigaste kostade 150, ett glas vitt vin. Och det, vi har råd med det, men jag bara kände, vad är det här, det är så tillgjort, och då var det precis det som du sa, dom här hermelinpälsarna. Dom kom verkligen där, efter shopping, kom kvinnorna väldigt lyfta och fixade och så kom deras män med såhär, som solfjädrar av NK-kassar såhär och bar efter liksom. Bara kände, det här är inte jag. [skrattar 00:42:22]

Intervjuare 1 [00:42:22]: [skrattar 00:42:22]

Talare 1 [00:42:24]: Men ja, dom behöver ha en katt bland hermelinerna också kanske.

Intervjuare 1 [00:42:28]: Så det var inte liksom så barndomsdröm att flytta in till Avenyn?

Talare 1 [00:42:30]: Nej. Nej, det var egentligen bara strategiskt att, ja men någon dag kanske mina, mina barn, någon av dom vill ta över och sådär. Det är ju bra, får man ett erbjudande om en tre och en halva så centralt så har du ju läge att byta till nästan vad som helst sen.

Intervjuare 1 [00:42:44]: Mm, är det en hyresrätt då eller?

Talare 1 [00:42:46]: Ja. Så det är ju bra så, det är kakelugn och högt i tak och, det är ett jättebra bytes, utgångsläge för byte.

Intervjuare 1 [00:42:58]: Mm.

Talare 1 [00:42:58]: Men min man älskar det, han, men han är mer stadsmänniska än vad jag är.

Intervjuare 1 [00:43:02]: Mm, stockholmare [skrattar 00:43:03]

Talare 1 [00:43:04]: Ja, mm.

Intervjuare 1 [00:43:05]: Vad skulle du säga är bra och dåligt med din stadsdel då?

Talare 1 [00:43:10]: Det dåliga är just det här att det bor extremt mycket människor som har, pengar. Dyra vanor. Och så är det ju det här som jag sa med, mycket trafik och ljudnivåer som är helt galna liksom, på sommarhalvåret framför allt.

Intervjuare 1 [00:43:30]: Mm.

Talare 1 [00:43:30]: Det är nackdelarna, och fördelarna är väl, ja, men det är ju liksom lyxigt att kunna springa över till Stadsbiblioteket bara sådär mitt över gatan eller, ha teatrarna runt omkring och konserthuset som jag gillar och sådär, Götaplatsen, alltså, Konstmuseet älskar jag också, det är liksom lätt att slinka in till roliga ställen.

Intervjuare 1 [00:43:49]: Mm.

Talare 1 [00:43:49]: Man har nära till allt, det är ju det bästa. Men jag ser mig egentligen inte som en citybo utan jag är nog mer en, jag är nog mer, kommer nog alltid vara den här Hisingstjejen. Norra Älvstranden är nog det som känns mest hemma för mig.

Intervjuare 1 [00:44:03]: Mm.

Talare 1 [00:44:05]: Mm.

Intervjuare 1 [00:44:06]: Och vad är bra och dåligt med Norra Älvsstranden då kan vi ta istället?

Talare 1 [00:44:09]: Hm.

Intervjuare 1 [00:44:11]: Eller också, snarare.

Talare 1 [00:44:11]: Ja, och det är ju också olika, vi har bott på Lindholmen i många år, och har bott på Eriksberg, det är också två olika kulturer. På Lindholmen är det ju, Lindholmen är som en by. Där är mina barn uppvuxna.

Intervjuare 1 [00:44:23]: Mm.

Talare 1 [00:44:23]: Och där var det väldigt mycket gemenskap kring Aftonstjärnan till exempel, bion som ligger där.

Intervjuare 1 [00:44:29]: Mm.

Talare 1 [00:44:29]: Många av oss jobbade där ideellt, filmfestivaler och annat. Det fanns liksom en mentalitet och att man umgicks mycket, det finns ju nästan ingen, det är bara landshövdingehus där, så fanns ju nästan inga balkonger utan alla umgicks ute.

Intervjuare 1 [00:44:42]: Mm.

Talare 1 [00:44:42]: Och särskilt när barnen var små då, så barnen sprang ju liksom in och ut hos varandra och vi hade gemensamma kräftskivor och, tog någon fram grillen så var det liksom, skjuts, kom alla dit och la på sina grejor på grillen, vi fick ha såhär jättestora grillar till slut för att det var så många.

Intervjuare 1 [00:44:56]: Mm.

Talare 1 [00:44:56]: Det var väldigt stark samhörighetskänsla där som jag tyckte var helt fantastisk.

Intervjuare 1 [00:45:00]: Mm.

Talare 1 [00:45:01]: Jag kan tänka mig att flytta tillbaka till Lindholmen så småningom, jag tycker det är jättefin där, jättemysigt. Eriksberg är ju fint på ett annat sätt, men där är det ju också mer, lite snobbigare, lite mer folk med pengar, men fantastiskt att bo så nära vattnet. Det var så lyxigt att bara kunna gå ner och sätta sig på bryggan i vilket väder som helst liksom, så himla härligt. Nackdel... I början när jag bodde på Lindholmen så var ju nackdelen att då fanns det ju inga kommunala skolor i närheten. Fanns ganska dåligt med kommunikationer.

Intervjuare 1 [00:45:38]: Ja. Ja det har hänt mycket känns det som.

Talare 1 [00:45:40]: Men det har ju hänt så mycket så nu är inte det någon nackdel egentligen.

Intervjuare 1 [00:45:43]: Nej.

Talare 1 [00:45:43]: Kan inte se några jättenackdelar. Det är ganska dyrt att bo på Eriksberg.

Intervjuare 1 [00:45:47]: Mm.

Talare 1 [00:45:48]: Inte Lindholmen så farligt men Eriksberg är ju dyrt. Hmm. Nej. Det är väl det.

Intervjuare 1 [00:45:59]: Mm. Om du var tvungen att flytta till någon stadsdel som inte var centrum eller.

Talare 1 [00:46:05]: Då är det Lindholmen.

Intervjuare 1 [00:46:05]: Ja, men om du inte fick flytta dit heller?

Talare 1 [00:46:06]: [skrattar 00:46:06] Ja, då tycker jag om, jag tycker om Bagaregården och...

Intervjuare 1 [00:46:10]: Ja.

Talare 1 [00:46:10]: Runt Redbergsplatsen där.

Intervjuare 1 [00:46:12]: Mm.

Talare 1 [00:46:12]: Där är min pappa uppvuxen och min farmor uppvuxen. Och där har jag varit mycket med, min, mina stora barns pappa.

Intervjuare 1 [00:46:24]: Mm.

Talare 1 [00:46:25]: Bodde där när vi träffades. Och där tycker jag är mysigt.

Intervjuare 1 [00:46:31]: Mm.

Talare 1 [00:46:31]: Det påminner också lite om, det påminner om Lindholmen, vissa delar av Bagaregården är ju ganska lik Lindholmen med dom här landshövdingehusen, gårdarna och så. Jag tycker det är mysigt. Det skulle nog vara det.

Intervjuare 1 [00:46:42]: Mm.

Talare 1 [00:46:44]: Mm.

Intervjuare 1 [00:46:45]: Det var ju inga svåra frågor det här. [skrattar 00:46:47]

Talare 1 [00:46:47]: Nej. [skrattar 00:46:49] Det var det inte.

Intervjuare 1 [00:46:51]: Vi ska börja runda av ganska snart men, har du något särskilt som du skulle vilja berätta för mig, vi har ju?

Talare 1 [00:47:01]: Om just Göteborg?

Intervjuare 1 [00:47:02]: Det finns ju lite utrymme för om det är något särskilt man vill berätta om, alltså, om det är politik eller ens arbete eller sådär, nu har vi ju varit inne ganska mycket på ditt arbete.

Talare 1 [00:47:15]: Mm, mm.

Intervjuare 1 [00:47:18]: Men bara så att du känner att, om det var så att du kom hit och ville prata om någonting?

Talare 1 [00:47:22]: Nej, det kan jag inte riktigt säga. Nej. Jag tror, jag tror att som sagt som jag sa, att, det är den här känslan av att platser blir viktiga när människor försvinner. Det har nog varit väldigt viktigt för mig, att, när jag flyttade tillbaka till Göteborg överhuvudtaget då, när jag började plugga, så kändes det så hemma att alla pratade som vi hade gjort hemma i familjen, det fanns uttryck som jag till slut trodde att vi bara sa i vår familj när vi bodde i Kalmar och Borås och sådär.

Intervjuare 1 [00:47:50]: Mm, ja.

Talare 1 [00:47:50]: Men så insåg jag att nej men det är ju göteborgska, så säger man här. Det fanns liksom, när man flyttar runt så mycket som jag gjorde som barn så fanns det alltid ett visst utanförskap för dom andra hade alltid sina släktingar i närheten, dom hade liksom referenser som var, alla visste var saker låg eller dom hade vuxit upp och gått samma le, alltså det var väldigt mycket gemenskap som jag kände mig ganska utanför. Och särskilt kanske i Kalmar där vi dessutom pratade så annorlunda. Jag vet att min dialekt är ganska urvattnad, men den är väl västsvensk kanske, bara för att jag flyttat runt så mycket, men.

Intervjuare 1 [00:48:24]: Den är ju inte småländsk direkt i alla fall.

Talare 1 [00:48:26]: Nej, det är den absolut inte. Men jag tycker nog att det betyder någonting att komma tillbaka till en stad där jag vet att, ja men där på Olskrokstorget 1 där växte farmor upp, pappa bodde på Stockholmsgatan 26 och, och man vet att här har man så mycket, jag var så mycket hos mina far- och morföräldrar när jag var barn och sådär, finns liksom referenser och minnen precis överallt i den här staden.

Intervjuare 1 [00:48:54]: Mm.

Talare 1 [00:48:54]: Var man än går så kan man säga, ja här brukade jag och farmor sitta och, eller så då.

Intervjuare 1 [00:48:59]: Mm.

Talare 1 [00:48:59]: Och det fanns det ju inte i dom andra städerna. Så kanske blir det viktigare också när man har rört på sig och inte alltid bott i samma stad så blir det väldigt tydligt att det är så.

Intervjuare 1 [00:49:08]: Mm.

Talare 1 [00:49:09]: Det tycker jag är häftigt.

Intervjuare 1 [00:49:10]: Så platserna blir liksom som någon sorts, liksom, bärare av minnena som du, att du kan nå minnena när du kommer till dom platserna.

Talare 1 [00:49:18]: Ja, absolut så. Och det märkliga är att min dotter bor, jag växte delvis upp i Brunnsbo när jag var i förskoleålder.

Intervjuare 1 [00:49:26]: Mm.

Talare 1 [00:49:27]: Och min dotter bor i en lägenhet på gården intill där jag bodde som barn.

Intervjuare 1 [00:49:32]: Mhm.

Talare 1 [00:49:32]: Så hon kan tycka att jag, hon tycker det är lite roligt, men ibland så säger jag såhär, jag vet att det här är jättelöjligt Jossan men precis i den busken där, vet du vad som hände där.

Intervjuare 1 [00:49:40]: [skrattar 00:49:40]

Talare 1 [00:49:40]: Precis där, den vägen, jag har så mycket tydliga minnen från den tiden.

Intervjuare 1 [00:49:46]: Ja.

Talare 1 [00:49:47]: Äh.

Intervjuare 1 [00:49:48]: Då är man ganska liten.

Talare 1 [00:49:50]: Ja, jag bodde ju där mellan jag var säg fyra och sju år. Men jag tror att det är en sån tid som är väldigt, ger starka intryck på något sätt, det är det man börjar minnas ordentligt.

Intervjuare 1 [00:49:58]: Mm.

Talare 1 [00:49:58]: Men jag sa det att, vi pratade just om det här med att hur konstigt det är att man kan ha glömt saker, det finns liksom någonstans bak i medvetandet, men jag kunde stå på den gården och säga, nu när jag ser den dörren så vet jag att det bodde en hel familj där alla barnen var jättefräkniga och rödhåriga.

Intervjuare 1 [00:50:13]: Mm.

Talare 1 [00:50:13]: Och dom har inte jag tänkt på sen jag var, du vet, alltså, det blev så tydligt att varenda ställe där.

Intervjuare 1 [00:50:19]: Mm.

Talare 1 [00:50:19]: Väckte, (knäpper med fingrarna) väckte någon, något minne. Det är superhäftigt.

Intervjuare 1 [00:50:23]: Mm. Mm.

Talare 1 [00:50:25]: Verkligen.

Intervjuare 1 [00:50:27]: Ja, det är det.

Talare 1 [00:50:29]: Mm. Nej men det är nog det.

Intervjuare 1 [00:50:33]: Mm. Då tror jag att vi stannar där.

Talare 1 [00:50:37]: Men bra.

Intervjuare 1 [00:50:37]: Om du känner dig nöjd.

Talare 1 [00:50:38]: Ja.

Intervjuare 1 [00:50:40]: Ja, då stänger jag av.

[bandningen slutar]